

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/118/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7624010148
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7624010148.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov Ing. JUDr. Milana Husťáka a JUDr. Dominiky Volkaiovej, LL.M., na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. decembra 2025, v trestnej veci proti obžalovaným 1/ A. B. a 2/ C. B., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného A. B. a odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 17.10.2024 sp. zn. 2T/21/2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamietá odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 17. októbra 2024 sp. zn. 2T/21/2024 uznal obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, v bode 1/, 2/ vinnými z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2) Tr. zák. spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

v období od 13. februára 2023 do 19. mája 2023, v presne nezistenom čase, v obci D. E. F., okres G., v meste H. E. I., okres H. E. I. a na iných miestach, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, po tom ako poškodený J. K. daroval v mesiacoch január a február roku 2023 obvineným oblečenie a finančnú hotovosť v sume 4.000,- eur, a po tom ako sa obvinení dozvedeli, že poškodený J. K. disponuje značným množstvom finančných prostriedkov, ktoré získal z predaja bytu v L., opakovane využívali výraznú ovplyvniteľnosť a neschopnosť poškodeného odolávať tlaku pri naliehaní a vylákali od poškodeného finančné prostriedky pod fiktívnymi zámienkami, že:

- predmetné finančné prostriedky boli potrebné pre právničku D. L. z B., ktorá mala pre obvinených zabezpečiť vyplatenie poisťky zo K.,
- podmieňovali vrátenie skôr požičaných finančných prostriedkov poskytnutím ďalších pôžičiek,
- obvinená C. B. potrebuje zaplatiť dlžné poisťné, pretože A. B. mal byť hospitalizovaný v nemocnici a
- nemajú peniaze na jedlo pre deti,

na základe čoho im poškodený J. K. požičal finančnú hotovosť, a to

- dňa 13.02.2023 v H. E. I. vo výške 55.000,- eur,
- dňa 28.02.2023 v G. vo výške 1500,- eur,
- dňa 08.03.2023 v H. E. I. vo výške 13.700,- eur,
- dňa 17.03.2023 v D. E. F. vo výške 1000,- eur,
- dňa 20.03.2023 v D. E. F. vo výške 1500,- eur,
- dňa 25.03.2023 v D. E. F. vo výške 1500,- eur,
- dňa 26.03.2023 v D. E. F. vo výške 1300,- eur,
- dňa 31.03.2023 v D. E. F. vo výške 1500,- eur,
- dňa 06.04.2023 v D. E. F. vo výške 1500,- eur,
- dňa 17.05.2023 v D. E. F. vo výške 1500,- eur,

- dňa 18.05.2023 v D. E. F. vo výške 1500,- eur,
 - dňa 19.05.2023 v D. E. F. vo výške 1500,- eur,
- pričom obvinení konali s vedomím, že požičané finančné prostriedky poškodenému vôbec nevrátia, že na vrátenie požičaných finančných prostriedkov nemajú príjmy, čím poškodenému J. K. spôsobili škodu vo výške 83.000,- eur a následne

v bode 2/

dňa 22. júna 2023, v presne nezistenom čase, v M. N. I. H., A.: XXXXXXXX, H. H. O. E. XXX/X, H. E. I., okres H. E. I., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, pod zámenkou o dočasnosti prevodu nehnuteľností, vylákali od poškodeného J. K. prevod nehnuteľností a to tak, že poškodený J. K. podpísal ako predávajúci kúpnu zmluvu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, a to k rodinnému domu súpisné č. XXXX, stojacemu na parcele č. XXXX, pozemku parcela č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 302 m² a pozemku parcela č. XXXX, záhrada o výmere 412 m², katastrálne územie G., s dohodnutou kúpnu cenou 3.000 Eur, pričom kúpnu cenu mu nezaplatili, k dohodnutému spätnému prevodu nehnuteľností na poškodeného doposiaľ nedošlo, pričom v období od dňa 19.06.2023 do 22.06.2023 telefonicky kontaktovali poškodeného a spoločne ho presviedčali, že pre účely vyplatenia poisťky zo K., je potrebné aby vlastnili nehnuteľnosti ako zábezpeku, pričom poškodeného ubezpečovali, že prevod nehnuteľností bude realizovaný iba na dobu troch dní a následne mal byť zrealizovaný spätný predaj nehnuteľností, kde prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podmieňovali vyplatenie poisťky zo K. a s tým spojené vrátenie všetkých finančných prostriedkov, ktoré im poškodený požičal, čím poškodenému J. K. spôsobili škodu vo výške 60.400,- eur.

Za to im súd uložil:

Obžalovanému A. B. podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanej C. B. podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu jej podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona uložil obžalovanej povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradila škodu spôsobenú trestným činom vo výške 83.000,- eur.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/73/2023 zo dňa 1.10.2024, právoplatným dňa 1.10.2024, ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sú obaja obžalovaní povinní spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému J. K., nar. X.X.XXXX v G., trvale bytom G., P. Q. R. XX spôsobenú škodu vo výške 83.000,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného J. K., nar. X.X.XXXX v G., trvale bytom G., P. Q. R. XX na civilný proces.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie obžalovaný A. B. a okresný prokurátor.

Obhajca obžalovaného A. B. v písomnom odôvodnení odvolania uviedol nasledovné. Obžalovaný podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu o treste z dôvodu, že majú za to, že v danom prípade boli a sú naplnené predpoklady v zmysle § 49 ods. 1 Trestného zákona o podmieničnom odklade výkonu trestu odňatia slobody. V zmysle tohto ustanovenia Trestného zákona súd môže podmienične odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky. Toto ustanovenie má za účel resocializáciu odsúdených a odbremenenie väzenského systému s prihliadnutím na osobu páchatela a okolnosti prípadu, životné prostredie odsúdeného a možnosť nápravy páchatela.

Zároveň majú za to, že v danom prípade tak, ako to bolo aplikované pri prvom vyhlásení rozsudku v danej veci, sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona.

Účelom trestu má byť zabezpečenie ochrany spoločnosti a vytvorenie podmienok na výchovu páchateľa k tomu, aby viedol riadny život. Má za to, že podmienený odklad výkonu trestu, by splnil svoj účel, a bol by spôsobilý dostatočným spôsobom vplývať na A. B. tak, aby počas skúšobnej doby došlo u A. B. k jeho náprave, čo je možné vyvodiť z toho, že A. B. sa ku skutku priznal, a tento oľutoval. Z tohto jeho postoja možno bez pochyby ustáliť a vyvodiť to, že A. B. si uvedomuje nesprávnosť svojho konania, k čomu ho toto konanie doviedlo, a teda tvrdia, že už aj doba výkonu väzby, ktorú musel A. B. absolvovať, pôsobila a pôsobí na A. B. výchovne. Tak, ako to súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, obvinený A. B. dobrovoľne uskutočnil úkon nápravy a náhrady škody, ktorú poškodenému spôsobil, a to svojím podaním v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves, sp. zn. 1C/59/2023, ktorým uznal nárok poškodeného, teda že kúpna zmluva uzatvorená a autorizovaná dňa 22.6.2023 je neplatná, pričom voči rozhodnutiu súdu v tomto konaní nepodal odvolanie, a teda sa rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves v tejto veci stal právoplatným.

A. B. nebol viac ako 10 rokov súdne trestaný. Teda má za to, že konanie, za ktoré je v tomto konaní obžalovaný, bolo excesom v jeho živote po predošlých odsúdeniach, a teda je možné, podľa názoru obžalovaného, uvažovať a prihliadať na to, že u A. B. došlo k dostatočnej sebareflexii počas trestného stíhania a súdneho konania, kedy sa ku skutku priznal, doznal viny, a svoje konanie oľutoval, teda akýkoľvek trest je pre A. B. dostatočným ponaučením a výstrahou pred akýmkoľvek páchaním trestnej činnosti, a to aj s poukazom na to, že A. B. má štrnásť detí, o ktoré sa chce starať, a svojím nepremysleným konaním si túto možnosť, potrebu a povinnosť znemožnil, teda aj toto ponaučenie bezpochyby na A. B. pôsobí, teda trest aj v kratšom trvaní by bol vo vzťahu ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam dostatočný.

Majú za to, že v danom prípade vyššie uvedené okolnosti a skutočnosti pre podmienený odklad výkonu trestu, existujú, a že je potrebné pri ukladaní trestu obžalovanému A. B. na tieto prihliadať, tieto zohľadniť a aplikovať.

V zmysle Nálezu Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 106/2011 „Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchateľa nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchateľa. Z požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest.“ Tieto závery už predstavujú ustálenú judikatúru Ústavného súdu (naposledy napr. nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 1/2021).

„Prostriedkom dosiahnutia primeraného trestu je práve individualizácia trestu“ Nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 106/2011).

Vychádzajú z chápania trestného práva a v rámci neho osobitne trestu odňatia slobody ako prostriedkov ultima ratio majú za to, že je v prípade A. B. s prihliadnutím k prístupu A. B., kedy sa sám pričínil k odvráteniu škodlivého následku svojho konania ja namieste aplikovať použitie alternatívneho druhu trestu alebo uloženie podmieneného trestu odňatia slobody s poukazom na závery judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (najmä nálezy vo veciach so sp. zn. PL. ÚS 106/2011 a PL. ÚS 1/2021), trestnoprávnej teórie k primeranosti trestu a osobitne aj s ohľadom na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, naň nadväzujúcu judikatúru ESĽP, Chartu základných práv Európskej únie a judikatúru Súdneho dvora Európskej únie.

Trest má postihovať iba páchateľa tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3 Trestného zákona), vytvára na jednej strane podmienky pre zachovanie kontaktu páchateľa s rodinou a jeho blízkymi osobami, a to najmä s maloletými deťmi, a na druhej strane zlepšením podmienok pre ukládanie spravodlivých trestov umožňuje ukládanie trestov, ktoré budú dopadať na rodinu a blízke osoby páchateľa iba v nevyhnutnej miere.

Nástrojom na dosiahnutie uvedeného cieľa je najmä uprednostnenie alternatívnych trestov pred trestom odňatia slobody, umožnenie zárobkovej činnosti páchatel'ov a vytváranie hodnôt pre spoločnosť a tiež umožnenie kontaktu a udržania sociálnych väzieb páchatel'a s rodinou a blízkymi vrátane osobnej starostlivosti a výchovy maloletých detí.

Taktiež Ústavný súd vo svojom rozhodnutí sp.zn. PL. ÚS 106/2011 ustálil „U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.“

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona sa novelou Trestného zákona rozšíril o kritériá, ktoré by mal súd zohľadniť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Ide najmä o správanie páchatel'a po spáchaní trestného činu, osobitne vo vzťahu k poškodenému, dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, ako aj výslovné zakotvenie povinnosti súdu pri trestných činoch, ktorými sa ich páchatel' snažil získať alebo získal majetkový prospech, zväžiť najmä uloženie peňažného trestu, a to buď samostatne alebo popri inom treste. Majú za to, že toto súd prvého stupňa pri ukladaní trestu nebral za zreteľ, keď obvinenému A. B. uložil trest nepodmienečný.

Novelou Trestného zákona došlo k zmene zoznamov poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak, že tieto už nie sú vymedzené taxatívne, ale ide o demonštratívny výpočet týchto okolností, na základe čoho bola daná možnosť súdu individuálne zohľadniť okolnosti prípadu, a pri ukladaní trestu zohľadniť konanie obvineného zo všetkých hľadísk, teda majú za to, že aj len čiastočná náhrada škody zo strany obvineného, kedy tento svojím konaním prispel k odstráneniu škodlivého následku trestného činu, mala byť považovaná za poľahčujúcu okolnosť, a táto ako taká mala byť zohľadnená pri rozhodovaní o treste a jeho realizácii.

Na základe uvedeného majú za to, že v prípade A. B. je možné za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona uložiť tomuto aj trest podľa § 221 ods. 2 a § 49 Trestného zákona a za použitia týchto ustanovení majú za to, že sú splnené všetky podmienky v zmysle účelu a zmyslu Trestného zákona a ukladaní trestov, uložiť obvinenému A. B. trest odňatia slobody s podmienečným odkladom na primeranú skúšobnú dobu, nakoľko takýto trest je spôsobilý zabezpečiť prevýchovu A. B., odradiť A. B. od páchania ďalšej trestnej činnosti, a zabezpečiť zároveň ochranu spoločnosti v zmysle zásad Trestného zákona pre ukladanie trestov a možnosť odškodnenia poškodeného, kedy obvinený A. B. bude môcť svojou prácou a zárobkom odškodiť poškodeného splatením škody, ktorú mu svojím konaním spôsobil a umožní taktiež to, aby uloženým trestom bola čo najmenej postihnutá rodina A. B..

Preto navrhujú, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a uložil obžalovanému A. B. za použitia § 221 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby s podmienečným odkladom výkonu tohto trestu v primeranej skúšobnej dobe pri dolnej hranici sadzby stanovenej § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovanej C. B. do výroku o treste nasledovne:

Okresný súd Spišská Nová Ves pri uložení trestu podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovanej zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona, a teda, že spáchala viac trestných činov, vzhľadom na uloženie súhrnného trestu. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil kritický postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti, následok, ktorý bol trestnou činnosťou spôsobený a skutočnosť, že je matkou 9 maloletých detí, z ktorých najmladšie má 1 rok.

S vyššie uvedenými dôvodmi okresného súdu o uložení trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom výkonu trestu odňatia slobody nesúhlasí, nakoľko má za to, že hodnotenie osoby obžalovanej

a jej pomerov má veľký význam pre uloženie inej formy trestu odňatia slobody. Nie každému páchatelovi trestného činu tak, ako je to v tomto konkrétnom prípade, postačí uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody za zdanlivo splnenia formálnych podmienok a naopak je na mieste uložiť trest, ktorý bude spĺňať i kritériá individuálnej prevencie.

Otázku, či účel trestu bude dosiahnutý v konkrétnom prípade aj bez výkonu trestu odňatia slobody, má súd riešiť predovšetkým z hľadiska kritérií – spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Povahu spáchaného prečinu určujú predovšetkým zákonné znaky skutkovej podstaty, ktorá bola daným činom naplnená (najmä druh a význam porušeného alebo ohrozeného záujmu chráneného Trestným zákonom, konanie charakterizujúce objektívnu stránku trestného činu, forma zavinenia) a ďalej konkrétne okolnosti, za ktorých bol trestný čin spáchaný (spôsob spáchania činu, pohnútky páchatela a miera jeho zavinenia, rozsah spôsobených následkov, existencia poľahčujúcich a príťažujúcich okolností). Uloženie peňažného trestu bude z tohto hľadiska odôvodňovať predovšetkým nižší stupeň spoločenskej závažnosti spáchaného prečinu, čo je vymedzené už samotnou kategóriou trestného činu.

Pod možnosťami nápravy páchatela sa rozumie určitá prognóza budúceho vývoja správania páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností - prostredia, v ktorom sa jeho osobnosť vyvíjala a v ktorom sa v budúcnosti bude vyvíjať, prípadných deformácií a škodlivých návykov, a to vzhľadom na pôsobenie uvažovaného trestu na páchatela. Možnosti páchatela bude nevyhnutné posúdiť predovšetkým podľa doterajšieho správania páchatela, podľa pohnútok a príčin jeho trestnej činnosti, podľa sociálneho prostredia, v ktorom žije, podľa toho, či sa v minulosti dopustil protiprávneho činu, príp. akého; či naňho už bolo pôsobené trestnými alebo inými sankciami alebo opatreniami, aký je jeho postoj k vlastnej trestnej činnosti a pod. V nevyhnutnosti kvalifikovaného odhadu súdu v otázke, ako bude uložený trest na páchatela pôsobiť sa pritom nevyžaduje rozumná istota.

Ide o primárnu zásadu, podľa ktorej je účelom trestu ochrana spoločnosti pred páchatelom trestného činu, vyjadrená vo forme represie. Cieľom uplatňovania tejto zásady je uložiť páchatelovi trestného činu trest, ktorý by mal byť určitou formou odplaty spoločnosti, a to vo forme ujmy na osobnej slobode, majetkových alebo iných právach odsúdeného, ktorú môže uložiť len súd podľa Trestného zákona za spáchaný trestný čin, pričom ujma nie je účelom trestu, ale iba prostriedkom, ako ho dosiahnuť. Okrem odplaty odsúdenému ide spoločnosti vo vyjadrenom treste aj o jej ochranu, teda o zabránenie v páchaní trestnej činnosti a samozrejme, o prevenciu, a to v podobe individuálnej prevencie, t. j. pôsobenia na odsúdeného sankciou tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ako aj vo forme generálnej prevencie, t. j. pôsobenia trestu smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení. Uložený trest má vyjadrovať i morálne odsúdenia páchatela, ktoré sa prejavuje jeho odsúdením na určitý konkrétny trest.

Súd pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery prihliadne aj na konkrétne okolnosti popísané v § 34 ods. 4 Tr. zákona. Napriek formálnemu ponímaniu trestného činu sú tresty určené svojimi sadzbami a práve v rámci týchto rozpätí súd ukladá trest s prihliadnutím na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho osobné pomery, ale aj možnosti jeho nápravy.

Veľmi dôležité je pri ukladaní trestu hodnotiť osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, a to najmä preto, aby trest, ktorý je páchatelovi ukladaný, odrážal v sebe najmä jeho minulosť z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, jeho povinností, ale najmä jeho vývoj

z hľadiska páchania trestnej činnosti. Dôležité je hodnotenie a posúdenie páchatel'a z hľadiska jeho pôsobenia v spoločnosti, a to vo všetkých súvislostiach a so zreteľom na zabránenie odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale aj s dôrazom na vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Preto je pre daného páchatel'a vždy dôležité uložiť individuálny trest v zmysle tejto zásady, pretože je potrebné, aby spoločnosť pôsobila svojou sankciou, ktorú ukladá súd, najmä na páchatel'a trestného činu. Dôležité je skúmať aj pomery páchatel'a, a to v celom spektre pôsobenia tejto osoby v minulosti, pretože len tak je možné zabezpečiť, aby trest bol uložený spravodlivo. Dôležité je pri ukladaní trestu poznať rodinné a osobné pomery páchatel'a, ale aj jeho majetkové pomery, zdravotný stav, ako aj jeho postavenie v rodine najmä s ohľadom na jeho starostlivosť vo vzťahu k ostatným členom jeho rodiny. Napriek formálnemu ponímaniu trestného činu je hodnotenie osoby páchatel'a a jeho pomerov veľmi významné pri ukladaní trestu, pretože práve na základe správneho hodnotenia páchatel'a a overenia jeho pomerov je možné splniť cieľ individuálnej prevencie.

Má za to, že na obžalovanú je možné pôsobiť už len trestom spojeným s obmedzením jej osobnej slobody, keďže sa dopustila úmyselnej majetkovej trestnej činnosti, ktorá bola páchaná sofistikovane v priebehu od 13. februára až do 22. júna 2023, kedy postupne so svojím druhom vylákala od poškodeného celú jeho finančnú hotovosť získanú z predaja bytu, čo im však nebolo postačujúce a tak vylákali od poškodeného aj prevod nehnuteľnosti, ktorá poškodenému slúžila na bývanie, čím poškodenému spôsobili majetkový a ekonomický kolaps, stratu finančnej a ekonomickej samostatnosti fyzickej osoby, s celkovou výškou škody 143.400,- eur, z toho v podobe finančnej hotovosti vo výške 83.000,- eur. Obžalovaná C. B. ani jej druh doposiaľ nevrátili poškodenému ani časť vylákanej finančnej hotovosti.

Vzhľadom na osobu obžalovanej, alternatívny trest by u nej nespĺnil účel sledovaný Trestným zákonom a na uloženie takého trestu ani nie sú splnené zákonné podmienky, a preto je na mieste uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý by zabezpečil ochranu spoločnosti pred obžalovanou a súčasne by iných odradil od páchania obdobných trestných činov. Zároveň by takáto forma výkonu trestu vyjadřila morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou. Kritický postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti by mohol byť vyhodnotený zistne s cieľom dosiahnutia čo najpriaznivejšieho trestu. Obžalovaná je poberateľkou rodičovského príspevku, rovnako ako bola pred vzatím do väzby. Obžalovaná je matka 9 maloletých detí, ktoré nemá v osobnej starostlivosti a ani po prepustení z väzby si nepodala návrh na zverenie detí do svojej osobnej starostlivosti. Jej maloleté deti sú v súčasnej dobe už umiestnené v detskom domove. S. F., ktorá ich mala zverené do osobnej starostlivosti, odišla po nezhodách práve s obžalovanou z miesta bydliska, kde zabezpečovala osobnú starostlivosť okrem iných aj o maloleté deti obžalovanej.

Na výkon trestu odňatia slobody navrhol, aby bola obžalovaná podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest možno považovať za spravodlivý, ktorý by splnil účel sledovaný Trestným zákonom tým, že by jej zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti a bude ním zabezpečená prevýchova obžalovanej, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradil od páchania trestných činov. Poukazuje na skutočnosť, že obžalovaná je súčasťou širšej komunity, ktorá vníma priebeh súdneho procesu a trest odňatia slobody s podmienečným odkladom výkon trestu odňatia slobody pri spôsobenej škode vo výške 143.400,- eur môže byť predmetnou komunitou vnímané opačne ako má na zreteli § 34 ods. 1 Trestného zákona, a teda iných neodradí od páchania trestných činov.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Košiciach podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanej C. B. uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obhajca obžalovanej C. B.. U obžalovanej C. B. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Síce v predmetnej trestnej veci trestnú činnosť priznala a oľutovala, súd jej ale ukladal súhrnný trest odňatia slobody za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pričom v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/73/2023 trestnú činnosť nepriznala a neoľutovala, preto jej nebolo možné priznať túto poľahčujúcu okolnosť, ktorá sa musí vzťahovať na celú trestnú činnosť, za ktorú sa ukladá súhrnný trest. Príťažuje jej okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, teda že spáchala

viac trestných činov (v súvislosti s tým, že jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody za viac trestných činov).

Súd obžalovanej uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zákona za najprísnejší zo zbíhajúcich sa trestných činov, pretože trestný čin v predmetnej trestnej veci spáchala skôr, ako jej bol dňa 8.8.2023 doručený trestný rozkaz v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/73/2023.

Takto súd obžalovanej uložil vzhľadom na jej osobu, ktorá má síce dva záznamy o odsúdení spred spáchaním predmetnej trestnej činnosti, ale ide o inú trestnú činnosť, pričom sa na ňu už hľadí, akoby nebola odsúdená a ktorá zaujala kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, teda v strede trestnej sadzby a jeho výkon jej podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov, t.j. v hornej polovici ustanovenej sadzby, pretože súd zohľadnil aj následok, ktorý bol trestnou činnosťou spôsobený. Taktiež súd vychádzal zo zásad ukladania trestu, kde v zmysle § 34 Tr. zákona má trest postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Takto zohľadnil skutočnosť, že obžalovaná je matkou ôsmich maloletých detí, z ktorých najmladšie má jeden rok, ďalšie tri roky, päť rokov a staršie, ktoré sú výživou, ale aj osobnou starostlivosťou, ktorú im pred jej vzatím do väzby poskytovala, odkázané najmä na matku.

Rozhodnutie súdu o uznaní viny, o druhu a výške trestu, o výške a spôsobe nahradenia škody poškodenému považujú za správne a zákonné. Majú za to, že v danom prípade boli a sú naplnené predpoklady v zmysle § 49 ods. 1 Trestného zákona o podmienienečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody. V zmysle tohto ustanovenia Trestného zákona súd môže podmienienečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky. Toto ustanovenie má za účel resocializáciu odsúdených a odbremenenie väzenského systému s prihliadnutím na osobu páchatel'a a okolnosti prípadu, životné prostredie odsúdeného a možnosť nápravy páchatel'a. Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3 Trestného zákona), vytvára na jednej strane podmienky pre zachovanie kontaktu páchatel'a s rodinou a jeho blízkymi osobami, a to najmä s maloletými deťmi, a na druhej strane zlepšením podmienok pre ukladanie spravodlivých trestov umožňuje ukladanie trestov, ktoré budú dopadať na rodinu a blízke osoby páchatel'a iba v nevyhnutnej miere.

Účelom trestu má byť zabezpečenie ochrany spoločnosti a vytvorenie podmienok na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život. Majú za to, že podmienienny odklad výkonu trestu splní svoj účel, a bude dostatočným spôsobom vplývať na obžalovanú C. B. tak, aby počas skúšobnej doby došlo u obžalovanej C. B. k náprave, čo je možné vyvodiť z toho, že obžalovaná C. B. sa ku skutku priznala, a tento oľutovala. Z tohto jej postoja možno bez pochyby ustáliť a vyvodiť to, že si uvedomuje nesprávnosť svojho konania, k čomu ju toto konanie doviedlo, a teda tvrdia, že už aj doba výkonu väzby, ktorú musela obžalovaná C. B. absolvovať, pôsobila a pôsobí výchovne.

Majú za to, že súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ktorý sa obžalovanej C. B. podmienienečne odkladá so skúšobnou dobou v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov, je trest spôsobilý zabezpečiť prevýchovu obžalovanej C. B., odradiť ju od páchania ďalšej trestnej činnosti, a zabezpečiť zároveň ochranu spoločnosti v zmysle zásad Trestného zákona pre ukladanie trestov. Podmienienným odkladom výkonu trestu odňatia slobody sa zvyšuje možnosť odškodnenia poškodeného, nakoľko obžalovaná C. B. bude môcť po svojom zamestnaní sa svojou prácou a zárobkom odškodiť poškodeného splatením škody, ktorú mu svojím konaním spôsobila a umožní taktiež to, aby uloženým trestom bola čo najmenej postihnutá rodina a deti obžalovanej C. B..

Ďalej uvádzajú, že obžalovaná C. B. si po prepustení z väzby podala návrh o zverenie detí do osobnej starostlivosti.

S poukazom na uvedené skutočnosti obžalovaná navrhla, aby Krajský súd v Košiciach odvolanie Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves v neprospech obžalovanej C. B. do výroku o treste v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Na podklade odvolania obžalovaného A. B. a odvolania prokurátora krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Okresný súd po zodpovedaní otázok obžalovaných A. B. a C. B. v zmysle § 333 ods.3 písm.c/, d/, f/, g/, h/ Tr.por., v zmysle § 257 ods.7, ods.8 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves právne kvalifikovaných ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 , ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. a vyhlásil, že vykoná dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a k výroku o náhrade škody.

Krajský súd vo vzťahu k uloženému trestu uvádza, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému A. B. postupoval správne, ak uznal existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm.l/ Tr.zák. - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

U obžalovanej C. B. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Síce v predmetnej veci trestnú činnosť priznala a oľutovala, ale súd jej ukladal súhrnný trest odňatia slobody za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pričom v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/73/2023 trestnú činnosť nepriznala a neoľutovala, a preto správne rozhodol okresný súd, že jej nie je možné priznať túto poľahčujúcu okolnosť, ktorá sa musí vzťahovať na celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť, za ktorú sa ukladá súhrnný trest odňatia slobody. Nakoľko obžalovanej C. B. bol ukladaný súhrnný trest, správne okresný súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona.

Obžalovaný A. B. bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, pričom sa naňho hľadí akoby nebol odsúdený.

Okresný súd nepochybil, keď dospel k záveru, že skutkov uvedených v napadnutom rozsudku sa obžalovaná C. B. dopustila skôr, ako jej bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 2T/73/2023 zo dňa 28.07.2023, právoplatného dňa 17.08.2023. V danom prípade u obžalovanej pripadalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa najprísnejšej trestnej sadzby za zbiehajúcu sa trestnú činnosť.

Podľa § 34 ods.1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.2 Tr.zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods.3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods.4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods.4, § 277 ods.4, § 277a ods.3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery

súd prihladne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa názoru krajského súdu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému A. B. okresným súdom vo výmere 2 rokov zodpovedá zákonu a dostatočne zohľadňuje aj osobu obžalovaného A. B., na ktorého sa síce hľadí akoby nebol odsúdený, avšak je potrebné zohľadniť aj kritériá uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zákona najmä správanie páchatel'a po spáchaní trestného činu, osobitne vo vzťahu k poškodenému, dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. V danom prípade u obžalovaného u A. B. krajský súd zohľadnil aj to, že z obsahu spisu vyplynulo, že obžalovaný bol vedúcou osobou pri páchaní trestnej činnosti „tzv. mozgom“, čoho dôkazom je aj to, že dom bol prepísaný na jeho osobu a nie na obžalovanú C. B.. Obrana obžalovaného, ktorá poukazuje na jeho správanie v civilnom konaní, kedy uznal nárok na vlastníctvo k nehnuteľnosti v prospech poškodeného J. K., nie je dôkazom toho, že tým chcel prispieť k náhrade škody, ale bol si vedomý dôkaznej núdze v jeho trestnej veci, východiskom ktorej bolo uznanie neplatnosti kúpnej zmluvy v civilnom konaní. Uloženie peňažného trestu tak, ako to obžalovaný navrhoval je kontraproduktívne vo vzťahu k výške spôsobenej škody, ktorú má obžalovaný spoločne a nerozdielne s obžalovanou C. B. nahradiť. Krajský súd dáva do pozornosti, že použitie zmierňujúceho ustanovenia Trestného zákona k vyhlásenej vine obžalovaného je len možnosťou a nie povinnosťou súdu pri ukladaní trestu. Obžalovaný A. B. bol vo väzbe od 18.10.2023 do 11.07.2024, teda skoro 9 mesiacov. Z väzby bol prepustený uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/63/2024 zo dňa 11.07.2024. S odôvodnením, že po zverejnení nálezu pléna Ústavného sudu SR sp. zn. PL.ÚS 3/2024 z 03.07.2024 sa očakával zásadným spôsobom upravený, t.j. znížený rozsah škody, a teda aj právna kvalifikácia z obzvlášť závažného zločinu na prečin. Dobrodenie zákona súdom obžalovanému bolo dané tým spôsobom, že po zrušení prvého odsudzujúceho rozsudku, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov je mu aktuálne uložený trest vo výmere 2 rokov pri trestnej sadzbe od 0 do 4 rokov. Po započítaní väzby do uloženého trestu, zvyšok trestu, ktorý má vykonať, nepredstavuje taký výrazný zásah do jeho osobnej slobody, ale práve naopak dostáva šancu po jeho vykonaní viesť riadny život, zamestnať sa tak, ako to prehlásil v písomných dôvodoch svojho odvolania. S argumentáciou obžalovaného v odvolacích dôvodoch, že už výkonom väzby si uvedomil nesprávnosť svojho konania sa krajský súd v celom rozsahu nestotožňuje poukazujúc na hodnotenie z T. E. I. I. N. a na hodnotenie z miesta bydliska obžalovaného - mesto G.. Obžalovaný sa počas výkonu väzby nesprával stále slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku nedodržiaval, dôkazom čoho je aj to, že mu boli uložené dva disciplinárne tresty. Z hodnotenia z miesta bydliska bolo krajským súdom zistené, že s rodinou obžalovaného boli problémy. Obžalovaný bol považovaný za neprispôsobivého a arogantného človeka, ktorý často pod vplyvom omamných látok vyvolával konflikty.

Pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého trestu obžalovanej C. B. krajský súd uvádza, že jej formácia v podmienkach zmierneného režimu výkonu väzby prebiehala v požadovanom sociálnom smere a počas výkonu väzby sa správala slušne a disciplinovane. Z odpisu registra trestov obžalovanej C. B. vyplynulo, že naposledy bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/73/2023 zo dňa 28.07.2023, právoplatným 17.08.2023 a bol jej uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieňčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Následne rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/73/2023 zo dňa 01.10.2024 právoplatným 01.10.2024 došlo v zmysle novely Tr. zákona účinnnej od 06.08.2024 podľa § 405b ods. 1 Tr. poriadku k zrušeniu výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/73/2023 a bol jej uložený nový primeraný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s jeho podmieňčným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov.

Pri hodnotení výšky a druhu uloženého trestu obžalovanej C. B. sa krajský súd riadil nasledujúcimi úvahami : Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3 Trestného zákona), vytvára na jednej strane podmienky pre zachovanie kontaktu páchatel'a s rodinou a jeho blízkymi osobami, a to najmä s maloletými deťmi, a na druhej strane zlepšením podmienok pre ukládanie spravodlivých trestov umožňuje ukládanie trestov, ktoré budú dopadať na rodinu a blízke osoby páchatel'a iba v nevyhnutnej miere.

Nástrojom na dosiahnutie uvedeného cieľa je najmä uprednostnenie alternatívnych trestov pred trestom odňatia slobody, umožnenie zárobkovej činnosti páchatel'ov a vytváranie hodnôt pre spoločnosť a tiež

umožnenie kontaktu a udržania sociálnych väzieb páchatel'a s rodinou a blízkymi vrátane osobnej starostlivosti a výchovy maloletých detí.

Krajský súd v tejto súvislosti zvyrazňuje, že práve pri hodnotení osoby obžalovaného nemožno obísť predovšetkým novelizované ustanovenie § 34 Tr. zák. účinného od 6. 8. 2024, ktorým došlo k rozšíreniu kritérií, ktoré by mal súd zohľadniť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

V tejto súvislosti sa teda krajskému súdu v súlade so zásadou individuálnej a generálnej prevencie javí uložený podmienený trest okresným súdom obžalovanej ako primeraný a rešpektujúci všetky zásady ukladania trestov vyjadrené v ustanovení § 34 Tr. zák.

Obžalovaná C. B. je matkou 9 detí, ktoré sú momentálne zverené S. F.. Najmladšie dieťa má 7 mesiacov, potom 2,5 roka a ďalšie má 4 roky, ďalšie 6 rokov a potom sú staršie. V čase konania verejného zasadnutia o odvolaní mala porodiť svoje deviate dieťa. Výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody by nemohla nastúpiť. Je bez finančných prostriedkov, musí platiť výživné a je ochotná splácať poškodenému škodu. Pred vzatím do väzby brala rodičovský príspevok a náhradné výživné vo výške 960,- eur. Obžalovaná rovnako ako jej druh bola skoro deväť mesiacov bola v výkone väzby, ktorá mohla vzhľadom na jej hodnotenie z ústavu mať na jej osobu výchovný vplyv. Uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ktorého výkon súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov je jej poslednou šancou na prevýchovu a jej pevné rozhodnutie nepokračovať v trestnej činnosti.

Pokiaľ okresný súd uložil obžalovanej podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradila škodu spôsobenú trestným činom vo výške 83.000,- eur, tak tento výrok rozsudku má súvis s výrokom napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sú obaja obžalovaní povinní spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému J. K. spôsobenú škodu vo výške 83.000,- eur. Pre obžalovanú to konkrétne znamená, že má vyvinúť maximálne úsilie počas skúšobnej doby nedopustiť sa trestnej činnosti, priestupkov a aspoň sčasti nahradiť spôsobenú škodu vo výške 41.500,- eur.

Správne postupoval okresný súd, keď u obžalovanej podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/73/2023 zo dňa 1.10.2024, právoplatným dňa 1.10.2024, ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Uznesením zo dňa 10.10.2024 bola súdom obžalovanej do novourčenej skúšobnej doby započítaná už vykonaná skúšobná doba od 18.8.2023 do 1.10.2024.

Aj výrok, ktorým okresný súd obžalovaného A. B., zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 ods.2 písm. a) Tr.zák. Obžalovaný A. B. nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.